TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2011. gada 26. maijā *

Lieta C-293/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Landesgericht Innsbruck* (Austrija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 22. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 14. jūnijā, tiesvedībā

Gebhard Stark

pret

D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], K. Toadere [*C. Toader*] (referente) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāte V. Trstenjaka [*V. Trstenjak*],
sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— G. Starka [*G. Stark*] vārdā — H. Koflers [*H. Kofler*], *Rechtsanwalt*,

— *D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG* vārdā — E. R. Karaušeks [*E. R. Karauscheck*], *Rechtsanwalt*,

— Austrijas valdības vārdā — E. Rīdls [*E. Riedl*], pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā — K. F. Vojciks [*K.-Ph. Wojcik*] un N. Jerela [*N. Yerrell*], pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokātes uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīvas 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu (OV L 185, 77. lpp.) 4. panta 1. punkta interpretāciju.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp apdrošināšanas sabiedrību *D.A.S. Österreichische Allgemeine Rechtsschutzversicherung AG* (turpmāk tekstā — "*D.A.S.*") un G. Starku, tostarp par to, vai ir spēkā juridisko izdevumu apdrošināšanas vispārīgajos noteikumos ietverta klauzula, ar kuru apdrošinātājam ir atļauts apdrošināšanas atlīdzību izmaksāt tikai par tādu summu, ko parasti prasa advokāts ar prakses vietu tiesā, kurā ir iesniegta lieta, uz kuru attiecas šāda veida apdrošināšanas piemērošanas joma.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Direktīvas 87/344 preambulas vienpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā juridisko izdevumu apdrošināšanā apdrošināto intereses nozīmē, ka apdrošinātajam jebkurā izziņas vai tiesvedības procesā [tiesas vai administratīvajā procesā] un jebkurā interešu konflikta gadījumā jābūt iespējai izvēlēties advokātu vai citu atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem pienācīgi kvalificētu personu".

4 Šīs direktīvas 1. pantā ir paredzēts:

"Šīs direktīvas mērķis ir saskaņot normatīvajos un administratīvajos aktos ietvertās normas attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu, [..], lai sekmētu brīvības veikt uzņēmējdarbību efektīvu izmantošanu un pēc iespējas nepieļautu interešu konfliktus, kas jo īpaši rodas sakarā ar to, ka apdrošinātājs apdrošina citu personu vai apdrošina

personu attiecībā gan uz juridiskajiem izdevumiem, gan jebkuru citu nozari, [..] un šāda konflikta gadījumā ļautu to atrisināt."

5 Minētās direktīvas 2. panta 1. punkts ir izteikts šādā redakcijā:

"Šī direktīva attiecas uz juridisko izdevumu apdrošināšanu. Tā izpaužas saistībā pēc prēmijas maksājuma saņemšanas segt tiesvedības izdevumus un sniegt citus pakalpojumus, kas tieši saistīti ar apdrošināšanas segumu, jo īpaši, lai:

— nodrošinātu kompensāciju par kaitējumu vai zaudējumiem, kas radušies apdrošinātajam, izšķirot lietu ārpustiesas kārtībā vai ierosinot civillietu vai krimināllietu,

— aizstāvētu vai pārstāvētu apdrošināto civillietā, krimināllietā, administratīvajā vai citā lietā, vai attiecībā uz jebkuru pret šo personu izvirzītu prasījumu."

6 Šīs direktīvas 4. panta 1. punktā ir noteikts:

"Katrā juridisko izdevumu apdrošināšanas līgumā skaidri atzīst, ka:

a) gadījumā, ja apdrošinātā interešu aizstāvības, pārstāvības vai nodrošināšanas nolūkā jebkurā izziņas vai tiesvedības procesā [tiesas vai administratīvajā procesā] jāvēršas pēc palīdzības pie advokāta vai citas saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem pienācīgi kvalificētas personas, minētais apdrošinātais var brīvi izvēlēties šādu advokātu vai citu personu;

b) apdrošinātais var brīvi izvēlēties advokātu vai, ja vēlas un ciktāl to pieļauj attiecīgās valsts tiesību akti, jebkuru citu atbilstīgi kvalificētu personu, lai nodrošinātu savas intereses interešu konflikta gadījumā."

Valsts tiesiskais regulējums

7 Saskaņā ar Advokātu honorāru likuma (*Rechtsanwaltstarifgesetz*; turpmāk tekstā — "*RATG*") 23. panta 1. punktu noteiktu advokāta sniegto papildu pakalpojumu apmaksai tiesvedībās civillietās piemēro fiksētu likmi.

8 Atbilstoši *RATG* 23. panta 5. punktam par šo pakalpojumu maksājamās fiksētās likmes daļa savukārt ir jādubulto, ja advokāts pakalpojumus sniedz ārpus sava biroja tiesu apgabala.

9 Austrijas likumdevējs Direktīvas 87/344 4. pantu ir transponējis ar Likuma par apdrošināšanas līgumiem (*Versicherungsvertragsgesetz*, turpmāk tekstā — "*VersVG*") 158.k pantu, kas ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Apdrošinātajam savai pārstāvībai tiesvedībā vai administratīvā procesā ir tiesības brīvi izvēlēties personu, kurai ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu. Turklāt apdrošinātais var brīvi izvēlēties advokātu citu savu tiesisko interešu aizstāvībai gadījumā, ja rodas interešu konflikts ar apdrošinātāju.

2. Apdrošināšanas līgumā var noteikt, ka apdrošinātais savai pārstāvībai tiesvedībā vai administratīvā procesā var brīvi izvēlēties tikai tādu personu, kurai ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu un kuras birojs atrodas tiesas vai pārvaldes iestādes, kuras kompetencē ietilpst izskatīt lietu pirmajā instancē, teritoriālajā pakļautībā. Gadījumā, ja šajā teritorijā nav vismaz četru šādu personu biroji, izvēles tiesības jāpaplašina līdz to personu lokam, kuras atrodas tās *Gerichtshof erster Instanz* [pirmās instances tiesas] piekritības teritorijā, kurā ir minētā iestāde.

[..]"

Pamata lieta un prejudiciālais jautājums

10 Kopš 1997. gada G. Starku un *D.A.S.* saistīja līgums par juridisko izdevumu apdrošināšanu. Līgums tostarp attiecās arī uz tiesību aizsardzību darba lietu tiesās sakarā ar darba tiesību strīdiem, un tajā bija paredzēts arī papildu pakalpojums — pašnodarbināto, kuriem tā nav pamatnodarbošanās, apdrošināšana.

11 Šis līgums bija balstīts uz 1997. gada Vispārīgajiem noteikumiem par juridisko izdevumu apdrošināšanu (*Allgemeine Bedingungen für die Rechtsschutzversicherung*; turpmāk tekstā — "*ARB* 97"). Šo noteikumu 10. pants, kas tieši izriet no *VersVG* 158.k panta, ir izteikts šādā redakcijā:

"1. Apdrošinātajam pārstāvībai tiesās vai administratīvajās iestādēs ir tiesības brīvi izvēlēties personu, kurai ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu (advokāts, notārs u.c.). Apdrošinātājam ir pienākums atgādināt apdrošinātajam

tā izvēles tiesības, tiklīdz tas lūdz apdrošināšanu tiesvedības vai administratīvas procedūras uzsākšanai.

[..]

3. Izmantojot 1. punktā minētās izvēles tiesības, [..] izvēlēties [par pārstāvi] var tikai personas, kuru biroja juridiskā adrese atrodas pirmās instances tiesas vai administratīvās iestādes, kuras kompetencē ir izskatīt lietas pirmajā instancē, teritoriālajā pakļautībā. Ja šīs tiesas vai administratīvās iestādes teritoriālajā pakļautībā nav vismaz četru šādu personu biroji, tiesības izvēlēties ietver arī pārstāvjus, kuru biroji atrodas kompetentās *Landesgericht* [Federālās zemes pirmās instances tiesas] tiesu apgabalā.

[..]"

12 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka *Oberster Gerichtshof* [Augstākā tiesa] ar 2009. gada 16. decembra spriedumu, nospriežot, ka iepriekš minētā 10. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apdrošinātais var izvēlēties advokātu ar prakses vietu "citā tiesu apgabalā", ja šāds advokāts apņemas izsniegt rēķinu par izdevumiem un prasīt honorārus tādā pašā apmērā kā advokāts ar prakses vietu kompetentās pirmās instances tiesas tiesu apgabalā, *VersVG* 158.k panta 2. punktā noteiktos mērķus principā atzina par likumīgiem.

13 G. Starka dzīvesvieta ir Landekā (*Landeck*, Austrija). Tā ir apdzīvota vieta, kas atrodas apmēram 600 kilometrus no Vīnes. 2006. gada 24. martā viņš kopā ar četrām citām personām cēla prasību *Arbeits- und Sozialgericht Wien* [Vīnes Sociālo un darba lietu tiesā] pret savu bijušo darba devēju. Lai nodrošinātu savu pārstāvību šajā tiesu iestādē, G. Starks un pārējie prasītāji izvēlējās pilnvarot advokātu, kura birojs atrodas Landekā.

14 2006. gada 8. maijā šim advokātam nosūtītajā vēstulē *D.A.S.* apstiprināja, ka tā segs ar tiesvedību *Arbeits- und Sozialgericht Wien* saistītos izdevumus, tomēr precizējot, ka tā apdrošināšanas atlīdzību izmaksās vienīgi tādā apmērā, kas atbilst izdevumiem, ko parasti prasa advokāti ar prakses vietu šajā tiesu iestādē.

15 G. Starka advokāts tajā pašā dienā, nosūtot e-pastu, atbildēja, ka viņš neizrakstīs rēķinu pēc tarifa, kas atbilst advokātu ar biroju šīs tiesu iestādes teritoriālajā pakļautībā tarifiem, jo pienākums pārstāvēt klientu Vīnē viņa advokātu birojam radīšot ļoti lielus izdevumus.

16 *Arbeits- und Sozialgericht Wien* notikušajā 2008. gada 4. jūlija tiesas sēdē šajā tiesvedībā iesaistītās puses panāca tiesisku vienošanos.

17 *D.A.S.* samaksāja G. Starka advokātam EUR 5782,19 — summu, kas atbilst advokāta ar prakses vietu *Arbeits- und Sozialgericht Wien* izdevumiem un honorāriem par minētajā tiesvedībā sniegtajiem pakalpojumiem, kurus aprēķina nevis atbilstoši *RATG* 23. panta 5. punktā paredzētajai fiksētai dubultai likmei, bet atbilstoši šī likuma 23. panta 1. punktā noteiktajai fiksētai likmei. Šī summa nesedza visu rēķinu par izdevumiem un honorāriem, ko G. Starkam bija izsniedzis tā advokāts.

18 2009. gada 27. februārī *D.A.S.* cēla prasību pret G. Starku *Bezirksgericht Landeck* (Landekas kantona tiesa), lai saņemtu apdrošināšanas prēmijas maksājumu EUR 211,46 apmērā par viņu starpā noslēgto juridisko izdevumu apdrošināšanas līgumu.

19 G. Starks par šo prasījumu izvirzīja pretprasījumu par uzrēķinu EUR 3000 apmērā, kas atbilst nesamaksātajam atlikumam par tādu pakalpojumu izmaksām, kurus,

ņemot vērā *RATG* 23. panta 5. punktā paredzēto fiksēto dubulto likmi, bija sniedzis advokāts, kurš G. Starku bija pārstāvējis tiesvedībā *Arbeits- und Sozialgericht Wien*. Tādējādi viņš uzsvēra, ka saistībā ar *D.A.S.* noslēgto juridisko izdevumu apdrošināšanas līgumu ir jāņem vērā starpība starp dubulto un vienkāršo likmi, lai apmaksātu viņa advokāta sniegtos pakalpojumus piecās minētajā tiesu iestādē notikušajās tiesas sēdēs. Lai pamatotu savu pretprasījumu, viņš apgalvoja, ka *VersVG* 158.k panta 2. punkts, kā arī *ARB* 97 10. panta 3. punkts esot pretēji Savienības tiesībām.

20 *Bezirksgericht Landeck* apmierināja *D.A.S.* prasību, noraidot pretprasījumu par uzrēķinu, ko bija izvirzījis G. Starks. Līdz ar to tā piesprieda viņam samaksāt *D.A.S.* EUR 211,46 un nokavējuma procentus. Savā spriedumā *Bezirksgericht Landeck* uzskatīja, ka Savienības tiesības nav šķērslis tam, lai tiktu piemērots *VersVG* 158.k panta 2. punkts, ar kuru neesot ierobežotas tiesības brīvi izvēlēties [advokātu], bet gan esot vienīgi noteikts finansiāla rakstura ierobežojums attiecībā uz advokātiem ar prakses vietu "citā tiesu apgabalā".

21 G. Starks par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību iesniedzējtiesā, vēlreiz apgalvojot, ka Direktīvas 87/344 4. pants neļaujot piemērot iepriekš minēto 158.k panta 2. punktu.

22 Šādos apstākļos *Landesgericht Innsbruck* [Insbrukas federālās zemes pirmās instances tiesa] nolēma apturēt tiesvedību lietā un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Direktīvas 87/344/EEK 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka tam ir pretrunā [*VersVG*] 158.k panta 2. punkts un ar to pamatota juridisko izdevumu apdrošinātāja apdrošināšanas noteikumos ietverta klauzula, ka apdrošināšanas līgumā var vienoties par to, ka apdrošinātais savu interešu pārstāvībai administratīvajā vai tiesas procesā var izvēlēties tikai tādas personas, kurām ir tiesības profesionāli nodarboties

ar pārstāvēšanu un kuru biroj[s] [..] atrodas tajā pašā teritorijā, kur atrodas tiesa vai administratīvā iestāde, kuras kompetencē ir izskatīt lietu pirmajā instancē?"

Par prejudiciālo jautājumu

23 Ar savu jautājumu *Landesgericht Innsbruck* būtībā jautā, vai ar Direktīvas 87/344 4. panta 1. punktu netiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram var vienoties par to, ka apdrošinātais savu interešu pārstāvībai tiesas vai administratīvajā procesā var izvēlēties tikai tādas personas, kurām ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu un kuru birojs atrodas tiesas vai administratīvās iestādes, kuras kompetencē ir izskatīt lietu pirmajā instancē, teritoriālajā pakļautībā.

Par pieņemamību

24 Austrijas valdība uzskata, ka uzdotais jautājums ir hipotētisks, jo, ņemot vērā, ka atbildētāja tiesības brīvi izvēlēties advokātu patiesībā neesot tikušas ierobežotas, tiesvedības iznākums iesniedzējtiesā neesot atkarīgs no atbildes uz šo jautājumu.

25 Šajā ziņā atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai atteikšanās lemt par valsts tiesas uzdotu prejudiciālu jautājumu ir iespējama tikai tad, ja acīmredzami ir skaidrs, ka prasītajai Savienības tiesību interpretācijai nav nekādas saistības ar īstenību vai ar pamata lietas faktisko situāciju vai priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai arī ja Tiesas rīcībā nav tādu vajadzīgo faktisko un tiesisko apstākļu, lai varētu sniegt noderīgu atbildi uz tai

uzdotajiem jautājumiem (it īpaši skat. 2008. gada 24. jūnija spriedumu lietā C-188/07 *Commune de Mesquer*, Krājums, I-4501. lpp., 30. punkts).

26 Savukārt, kā ir norādīts iepriekš šī sprieduma 18.–21. punktā, pamata lietas risinājums ir tieši atkarīgs no tā, vai fakts, ka G. Starkam netika pilnībā atmaksāti izdevumi un honorāri, par kuriem viņa advokāts tam bija izsniedzis rēķinu, kas tā būtu bijis, ja viņš būtu izvēlējies advokātu ar prakses vietu Vīnē, ir saderīgs ar Direktīvas 87/344 4. panta 1. punktu.

27 Tādējādi minētās Savienības tiesību normas interpretācija iesniedzējtiesai ir vajadzīga, lai varētu izšķirt strīdu pamata lietā. Tādēļ Austrijas valdības izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

28 Jāatzīmē, ka no Direktīvas 87/344 preambulas vienpadsmitā apsvēruma, kā arī no tās 4. panta 1. punkta izriet, ka juridisko izdevumu apdrošināšanā apdrošināto intereses nozīmē, ka apdrošinātajam jebkurā tiesas vai administratīvajā procesā un jebkurā interešu konflikta gadījumā ir jābūt iespējai izvēlēties advokātu vai citu atbilstīgi attiecīgās valsts tiesību aktiem pienācīgi kvalificētu personu.

29 Šajā ziņā Tiesa jau ir lēmusi, ka šī tiesību norma, kurā ir paredzēta pārstāvja brīva izvēle, ir vispārpiemērojama un tai ir saistošs spēks (šajā ziņā skat. 2009. gada 10. septembra spriedumu lietā C-199/08 *Eschig*, Krājums, I-8295. lpp., 47. punkts).

30 No iepriekš minētā izriet, ka ar tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā un atbilstoši interpretācijai, kas tika sniegta ar šī sprieduma 12. punktā minēto *Oberster Gerichtshof* 2009. gada 16. decembra spriedumu, šo brīvību izvēlēties nevar ierobežot tikai attiecībā uz tādiem advokātiem, kuru birojs atrodas tiesas vai administratīvās iestādes ar kompetenci izskatīt lietu pirmajā instancē teritoriālajā pakļautībā vai tikai attiecībā uz tādiem advokātiem, kuri apņemas izrakstīt rēķinu par izdevumiem un prasīt honorārus tādā pašā apmērā kā pirmie minētie advokāti.

31 Tomēr iepriekš minētā sprieduma lietā *Eschig* 65. un 66. punktā Tiesa ir konstatējusi, ka iepriekš minētajā direktīvā nav paredzēts veikt pilnīgu juridisko izdevumu apdrošināšanas līgumiem piemērojamo noteikumu saskaņošanu, proti, Savienības tiesību pašreizējā attīstības posmā dalībvalstis var brīvi noteikt minētajiem līgumiem piemērojamo regulējumu, ja vien tas nav pretējs Savienības tiesībām, it īpaši Direktīvas 87/344 4. pantam.

32 Jautājums par ar pārstāvja darbībām saistītu izdevumu atlīdzināšanu, uz ko attiecas pamata lieta, šajā direktīvā tieši nav reglamentēts. Patiesībā ne no šīs direktīvas pantiem, ne no tās preambulas apsvērumiem neizriet, ka ar šo direktīvu būtu reglamentēta atlīdzības summa, kas jāizmaksā juridisko izdevumu apdrošinātājam par apdrošinātajiem izdevumiem, kas radušies personai, kas ir pilnvarota pārstāvēt apdrošināto personu.

33 Līdz ar to izvēles brīvība Direktīvas 87/344 4. panta 1. punkta izpratnē nenozīmē, ka dalībvalstīm ir pienākums jebkuros apstākļos noteikt pienākumu apdrošinātājiem pilnībā atlīdzināt izdevumus, kas radušies saistībā ar apdrošinātā aizstāvību, neatkarīgi ne no tā, kur atrodas apdrošinātā pārstāvībai profesionāli kvalificētās personas prakses vieta, ne arī no tā, kur atrodas tiesa vai administratīvā iestāde ar kompetenci izskatīt lietu, ja vien šī brīvība izvēlēties līdz ar to nezaudē savu jēgu. Tā tas būtu gadījumā, ja izdevumu atlīdzināšanas ierobežojums apdrošinātā iespēju saprātīgi izvēlēties

savu pārstāvi faktiski padarītu neiespējamu. Katrā ziņā valsts tiesām, kurās eventuāli var tikt iesniegta šāda prasība, ir jāpārbauda, vai nepastāv šāda veida ierobežojums.

34 Turklāt tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā neizslēdz līgumslēdzēju pušu brīvību vienoties, ka juridisko izdevumu apdrošināšanā tiek ietverta arī atlīdzība par izdevumiem, kas radušies no tādu pārstāvju iesaistīšanas, kuru prakses vieta neatrodas kompetentās tiesas teritoriālajā pakļautībā, iespējams, par to paredzot augstāku apdrošinātā apdrošināšanas prēmijas maksu.

35 Šajā lietā G. Starks varēja izvēlēties savu advokātu bez apdrošinātāja iebildumiem. Turklāt viņam būtu jāsedz tikai izdevumi, kas rodas attāluma starp viņa advokāta biroju un vietas, kur atrodas kompetentā tiesa, dēļ. Tas, neskarot iesniedzējtiesas šajā ziņā veicamās pārbaudes, principā nešķiet esam tāds, kas ierobežo brīvību izvēlēties savu advokātu.

36 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 87/344 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, atbilstoši kurai var vienoties par to, ka par juridiskiem izdevumiem apdrošinātais savu interešu pārstāvībai tiesas vai administratīvajā procesā var izvēlēties tikai tādas personas, kurām ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu un kuru biroja juridiskā adrese ir tiesas vai administratīvās iestādes ar kompetenci izskatīt lietu pirmajā instancē teritoriālajā pakļautībā, ar nosacījumu, ka, lai nodrošinātu, ka apdrošinātā brīvība izvēlēties savu pārstāvi nezaudē savu jēgu, šis ierobežojums attiecas tikai uz juridisko izdevumu apdrošinātāja apdrošināšanas apjomu attiecībā uz izdevumiem, kas ir saistīti ar pārstāvja darbībām, un ka šī apdrošinātāja faktiski samaksātā atlīdzība ir pietiekama, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

37 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Padomes 1987. gada 22. jūnija Direktīvas 87/344/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz juridisko izdevumu apdrošināšanu 4. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, atbilstoši kurai var vienoties par to, ka par juridiskiem izdevumiem apdrošinātais savu interešu pārstāvībai tiesas vai administratīvajā procesā var izvēlēties tikai tādas personas, kurām ir tiesības profesionāli nodarboties ar pārstāvēšanu un kuru biroja juridiskā adrese atrodas tiesas vai administratīvās iestādes ar kompetenci izskatīt lietu pirmajā instancē teritoriālajā pakļautībā, ar nosacījumu, ka, lai nodrošinātu, ka apdrošinātā brīvība izvēlēties savu pārstāvi nezaudē savu jēgu, šis ierobežojums attiecas tikai uz juridisko izdevumu apdrošinātāja apdrošināšanas apjomu attiecībā uz izdevumiem, kas ir saistīti ar pārstāvja darbībām, un ka apdrošinātāja faktiski samaksātā atlīdzība ir pietiekama, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]